

Storite vendar nekaj za svoje okolje!

Vse lepo in prav, smo dejali na uredniškem odboru, ko smo se pogovarjali o organiziranju naše tradicionalne akcije – Iščemo najbolj urejen kraj!, pa vendar, prosimo ob tem še naše občane, da nas s svojimi prispevki opozorijo tudi na črne točke neurejenosti. Hoteli smo objaviti poseben poziv, pa nam tega ne bo treba, saj smo na uredništvo prejeli kar nekaj vaših pisem in odločili smo se, da jih objavimo. So pravoverni posnetki stanja našega bivalnega in življenjskega okolja. So resna in tudi žalostna opozorila, preberite jih in storite kaj za svoje in naše okolje! Občanom, ki so nam pisali, pa se iskreno zahvaljujemo!

NE ZAMUDITE!

Aprila – akcija čista in zelena Ljubljana

Spomladanski odvoz kosovnega materiala

25. marec: KS Krim, KS Rudnik, KS Lavrica
 26. marec: KS Škofljica, KS Peruzzi, KS Galjevica
 29. marec: KS Barje, KS Ig, KS Iška vas, KS Tomišelj (Matena)
 30. marec: KS Rožna dolina
 31. marec: KS Vič
 1. april: KS Brdo
 2. april: KS Vrhovci, KS Kozarje
 5. april: KS Milan Česnik
 6. april: KS Kozelja
 7. april: KS Murgle, KS Zelenci log
 8. april: KS Stane Sever, KS Rakova jelša
 9. april: KS Trnovo
 13. april: KS Malči Belič
 14. april: KS Polhov Gradec, KS Dobrova, KS Horjul
 15. april: KS Brezovica, KS Notranje – Vnanje Gorice
 16. april: KS Podpeč-Preserje, Rakitna
 19. april: KS Velike Lašče
 20. april: KS Rašica, KS Dvorska vas, KS Turjak
 21. april: KS Pijava Gorica

Nič se ni spremenilo

Leto se je obrnilo, pomlad je pred vrati in zpet napovedujejo velika pomladna čiščenja Ljubljane in okolice, kjer se je preko zime nabralo na tone odpadkov, ki ležijo vseprek in razne umazanije. Pripravljen je program čiščenja, v katerem sodelujejo ustrezne mestne strokovne službe, krajevne skupnosti, šole in organizacije kot so lovski, ribiški in druge. Ponekod so se akcije čiščenja že začele.

Ob vsem tem pa bi se morali vprašati, kaj se je spremenilo in uresničilo po enem letu, kar so takrat obljubljali, ko smo bili na akcijah čiščenja Sredstva javnega obveščanja so poročala o uspešnih akcijah, o tonah odpadkov, ki so jih odpeljali pa tudi o tem, kako so se občani jezili na onesnaževalce in zahtevali, da naj oblasti vendar že naredijo red, da bi brezobzirni, neosveščeni posamezniki, ne bi mogli več nezakazovano svinjati naše skupno okolje.

Na žalost lahko le odgovorimo, da se ni ničesar spremenilo. Mirno bi lahko objavili fotografije od lanskega leta, koliko odpadkov in umazanije se je nabralo v Gradaščici, Išci in drugih rekah. Na Ljubljanskem barju in drugod bi lahko fotografirali nova, sveža odlagališča odpadkov v posameh neukinovitih lokalnih oblasteh. Tudi naši ljubiti otroci, o katerih pišemo s tolikšno ljubeznijo, se bodo morali ponekod igrati še nadalje na zanemarnjenih, onesnaženih igriščih in zelenicah, ker so nekaterim ljubši pri kot ljudje. V vsakdanjem življenju pa se to kaže v tem, da se podnevi na zelenicah in igriščih igrajo otroci (seveda, če starši tvegajo), ponoči in zjutraj pa tam psi puščajo svoje iztrebke. Ponekod pa so dvorišča in igrišča zasedli klošarji. Vprašajte, kdo je odgovoren za red in čistočo na zelenicah in otroških igriščih!

Dobro, boste rekli, ni povsod tako slabo, tudi v Ljubljani so mestne četrti, ki prednjačijo. Recimo, elitno ljubljansko naselje vsaj tako pravijo nekateri Murglam. Neka gospa se je pripeljala zvečer v Murgle z avtoobilom in ni mogla iz avta, ker jo je obkolil trop potepuških psov. Tudi njihove zelenice in igrišča niso na nič boljšem, če tudi je morda tam večja varnost.

Pomlad je pred durmi, zopet bomo ponavljali stare, obrabljene fraze o potrebi po lepi, čisti, zeleni Ljubljani, nekateri politiki pa bodo še kar naprej »sejali rožice« in zavajali naivne ljudi, vse pa bo neurejeno kot doslej in čakalo, da bi se naslednje leto kolo spet obrnilo. Ljudje godrnjajo, se razburjajo, jezijo, lokalne oblasti gledajo v nebo, mašijo ušesa, ne vidijo nič, ne slišijo nič, ujeti v svoj začarani krog zdrah, preprirov in podtikanj in strankarskih razprtij.

Tako se vrtljak vrtil naprej, ponovno smo pri pomladskih čistilnih akcijah, kar je lepo, prav in koristno. Toga gazimo tudi v vedno večjo anarhijo, potprijemljivost ljudi pa ima tudi svoje meje. Ustrezne lokalne službe oblasti ne opravljajo uspešno nalog, za katere so plačane, tisti, ki so za to odgovorni pa gledajo v nebo. Kako dolgo še!

TRNOVCAN

Tako kot vsako pomlad, bo tudi v letošnjem aprilu potekala na pobudo mestnega izvršnega sveta, ljubljanskih občin, Ljubljanske turistične zveze, Zelenih Ljubljane in drugih organizacij – AKCIJA ČISTA IN ZELENA LJUBLJANA. Točen datum bo objavljen v dnevnikih sredstvih obveščanja. V tem času bo za odvoz odpadnega materiala v okviru Javnega podjetja Snaga organizirana stalna dežurna ekipa s kamioni in delavci. Dežurna služba bo delovala na POZIV udeležencev očiščnevalne akcije osebno ali po telefonu 322-265. S tem da bo potrebno sporočiti lokacijo nabranega odpadnega materiala pripravljene za odvoz. Čeprav bo za te namene letos na voljo manj denarja, tako so nam povedali na mestnem sekretariatu za komunalo, bodo skušali za udeležence akcije zagotoviti primerno število plastičnih vrečk in rokavic za enkratno uporabo, ki jih lahko zainteresirani dobijo na sedežu JP Snaga, Povšetova 6 (pri vratarju).

V to akcijo bo vključeno podjetje Snaga, pa tudi podjetja, zadolžena za urejanje javnih parkov in nasadov. V akciji sodelujejo vsi stanovalci, podjetja, tovarne, lastniki javnih zgradb, zavodi in druge ustanove. Tudi trgovinski, gostinski in drugi prodajni prostori naj bi imeli lepši videz zunanje in notranje urejenosti. Enako velja za banke, pošte in bencinske servise...

Skratka, ČISTA IN ZELENA LJUBLJANA JE NAŠA SKUPNA AKCIJA!

Kaj lahko naredimo za red in čisto okolje!

Ravno pravnji čas je, da spomnimo bivalce tega območja, zdaj, ko se ni takšnega dela in je vreme ugodno, naj zlezejo iz zapekov in pospravijo po dvorišču, okrog poslopj, njiv in gozda vso nepotrebno navlako, ki se je nabrala ali jo je pripihal veter, ali so jo odvrgli brezvestni popotniki in voznički, ki jim je vseeno v kakšnem okolju živijo, ali pa spoštujejo le svojo parcelo, za tujo jim pa ni mar. Pograbimo sadovnjake, drevje vam bo hvaležno saj s tem zrahljate površino, odstranite staro travo in pač vse kar tja ne spada. Če vam je ostal pepel od zimskih kurjave ne bo odveč, presejete ga in ga potrosite po sadovnjaku. Porežite stebila posušenih rož, skurite jih. Če imate parcelo poraslo z neprimernim plevelom ali ga s korenino skopljete in zavrzete ali pa kupite odgovarjajoče sredstvo za zatiranje plevela v Semenarni ali pri Sadjar in vrtnar. Predvsem je tega plevela veliko okrog starih kmečkih hiš in ob grmovju.

Kar se tiče rož na oknih, policah vemo, da jih je dovolj, treba je le paziti, da jih ni preveč in v kakršnih koli starih loncih in posodah. Preveč rož okrog hiše in na vsakovrstnih podstavkih ne kaže ravno preveč okusa. Ni pa dovolj, da rožo posadite in zalivate. Vsake toliko časa jo tudi okopljite, zrahljajte ji zemljo, hvaležna vam bo. Odmrlo cvetje sproti odrežite, in seveda za seboj pospravite.

Kar se ne da skuriti spravite v vrečko – to so prazne steklenice, pločevinke in drugo, ter odložite v zato postavljene zabojnike in ne, da vržete spetoma med vožnjo v gozd. Spoštujte tujo lastnino!

Naj vam ne bo nerodno spomniti sosedo, ki nimajo čuta za lepo urejeno okolje naj vas tudi oni posnemajo. Lepše se boste počutili Vi in tudi sosed bo zadovoljen.

Kar se pa tiče gnojnih jam in greznic ter raznih odtokov tudi zato poskrbite, saj nihče niam rad, da speljete kanal na njegovo parcelo. Tudi gnojnice naj bo zložene, pospravljene, vse to daje pečat vam in vaši vasi.

Zatorej tekmuje med seboj za čisto in urejeno okolje!

A. ŽIBERT

Sosedov dan v Vnanjih Goricah

Vzemimo si čas in 21. marca polepšajmo okolje, v katerem živimo. Skupaj s sosedo pa uredimo tudi skupne površine.

27. marca pa se pridružimo lovcom, da s skupnimi močmi počistimo zelene površine vsaj tako uspešno kot lani.

Ekološke akcije bodo dosegle svoj namen takrat, ko nam bo uspelo preprečiti divje odlaganje smeti. To počno neosveščeni krajanji in Romi. Problem je rešljiv samo ob sodelovanju krajanov.

Koordinatorji – nosilke aktivnosti pa bi morale biti tiste skupnosti v KS, ki so zadolžene za varnost ljudi, premoženja in narave (GD, CZ...), seveda v povezavi z organi reda in vsemi lastniki parcel, kjer se gibljejo tuji.

Osebnostno spoštujem Rome. So ljudje s svojim načinom življenja. Zato je odgovornost do čiste narave povsem na strani domačinov, ki tudi v tem primeru kažejo svoj odnos do bližnjega in skupnosti ter (ne)spodobnost vzdrževanja reda v svojem okolju...

DRAGO STANOVNIK

NAŠA ANKETA

Urejenost okolja je naše spričevalo

kljub čedalje večjemu poudarku na varstvu okolja, se tu komajda kaj premika. Ne pomaga noben, še tako dodelan zakon, če skrb za urejeno okolje ne bo prišla v našo zavest in postala tudi del vzgoje, začeni od najmlajših. Tega pa žal ni moč doseči kar čez noč.

Leonida Sojar, inž. agronomije iz Rožne doline: »V duhu varovanja okolja bi bilo treba vzgajati že mlade, in to že od ranih nog, prek zgledov, ki jih dajejo starejši, v prvi vrsti družina in okolje, v katerem preživijo največ časa. Ljudi je pač treba osvestiti, da bo treba naravo očuvati tudi za naše zanamce. Naša Rožna dolina, konkretno, v pogledu urejenosti ni tako kritična, slabša je drugod, še zlasti ob Ljubljani.«

Anton Filipič, avtomehanič s Plešivice: »Okolico vasi bi bilo treba urejati že v spomladanskem času. Ponekod na Plešivici zdaj na veliko urejajo ceste, treba pa bi bilo urediti še cesto Notranje Gorice-Log, ki je v zelo slabem stanju. Na cesti je velik promet, problematični pa so tudi vodotoki, saj bližnji potok poplavlja vsakič kadar dežuje ali tri dni.«

Tina Perpar, administratorka z Iga:

»Ig bi nujno potreboval pločnike pa tudi otroško igrišče. Tudi odvoz kosovnega materiala še ni povsem urejen. Nasploh mislim, da je premalo storjenega za varstvo okolja. Da pa se tu marsikaj narediti. Lahko bi denimo izbirali najbolj urejeno domačino in to nagradili. Poostriti pa bi bilo treba tudi zakone.«

Bojan Dub, trgovec z Dobrove:

»Bilo bi lepo, ko bi tu na Dobrovi imeli že enkrat mestni avtobus. Tudi kanalizacija še ni urejena in Horjulka še vedno poplavlja. Zdaj smo že dvakrat plavali, zato bi bilo treba potok nujno do kraja regulirati.«

Marija Kozjek, delavka s Korene:

»Tu gori na Koreni imamo zadnje čase pravo pasjo invazijo. Psi skačejo in »serjejo« vsepovsod, celo po grobovih na pokopališču. Izletniki naj raje pse puščajo doma. Sicer pa je sam kraj kar urejen, celo prišleki nas hvalijo, da imamo red. Poleti, v času košnje, je vsak rob lepo pokošen. Škoda je le, ker sem gor še vedno nimamo asfalta.«

BRANKO VRHOVEC

Tina Perpar Anton Filipič Bojan Dub Marija Kozjek Leonida Sojar

O, ta nesrečna industrijska cona Rudnik!

So stvari, za katere še vedno – kot nekoč lahko rečemo, da se bodo že same uredile, da se še vedno juha ne je tako vroča, kot se skuha. To se lahko reče za naš nesrečni Vrhek.

Govori se, govorimo in kar je glavno, tudi vemo, da je viško-rudniška občina najrevnejša, najsiromašnejša, največja a najmanj razvita. Taka je bila že pred dvajsetimi desetletji, taka je bila ob svoji ustanovitvi – ob nastanku vseh petih ljubljanskih občin. Rojenice in sojenice so ji že ob njeni zibelki prerokovale, da bo še dolgo »idilna« s svojim pretežno kmečkimi prebivalci. Tudi za vodstva naše občine, rojenice in sojenice niso za vse te čase predvidele nič kaj posebno »plodnega« in eksplodivnega, ali pa celo naprednega. Kot da si občani kaj smi tega ne zaslužijo. Ob vsej tej doživljenjski situaciji nam je verjetno tudi naš vsestranski nivo zaostal. Take ponavadi doleti – in nas tudi je, da se nas rada prime še kakšna slaba družina, kar lahko opazi vsak, ni treba biti za to preveč tenkočuten.

Če vas tale moj uvodni »jamer« bega, podam nekoliko bolj konkretno. V mislih imam velik estetski in tudi zelo velik ekološki problem v naši občini.

Kdor pride na Trznico na Rudniku iz semaforne križišča onstran železniške proge, vidi dokaj lepo urejen parkirni prostor Vitorjara. Cim pa gremo naprej, vidimo celo mednarodno družino prodajalcev in kupce. Kupčija na izgled lepo cvete. Kar pa se ne da prodati, je gnilo ali pa poškodovano (sadje in zelenjava) pa v velikih količinah konca ob cestah, ki vodijo desno na Rudnik, naravnost na Jurčkovo pot ali pa na levo na obvoznico pri Peruzijevi cesti. Tu so bili kar meni nič – tebi nič streseni celi kamioni gnilih kumar, paradiznika, solate, paprike, banan, lubenic in kaj vem kaj še vsega. Ko so mestni ali pa okoliški kupci videli ta »zeleni odpad«, so mnogi pripeljali še svoje smeti – čunje, gradbene odpadke, posode, PVC odpadke, avto dele in razno embalažo, ki se je lepo mešala z ono s Trznice. Kar ima kdo doma odveč, gre in tega dela Ljubljane na te površine južnega

Ljubljanskega Barja. Ob cesti leži tudi nekaj pomivalnih strojev, pralnih strojev, hladilnih skrinj, hladilnikov in štedilnikov ter TV aparatov in čevljev.

Ker stanujem nedaleč stran, sem bilo včasih pogost sprehajalec v tem predelu. Sedaj pa se omejim le na najkrajšo pot na trznico.

Avtorji te »svinjarije« so v prvi vrsti tržni »narod« s trznice, drugi pa verjetno kar krajanji te »prostrane« občine. Čudi me le, saj je trznica dobro opremljena s kontejnerji za odpadke. Drugo pa je z odpadkom, ki ga »oskrbujejo« krajanji. Človeka lahko že kar vnajprej skrbi, kaj se bo to pomlad, se pravi v skorajšnjem pomladanskem čiščenju po hišah znašlo ob teh cestah. Ljudje bodo navlekli tja vse od kraja.

Če bi s resno pristopili k rešitvi tega nereda, te nesnage, skratka divjega odpada, bi najprej prišlo do izgovorov, da, da, da...

Res je, Polikem je v »mironvanju«. Trznica v razvoju, cel kompleks Industrijske cone je v načetem stanju. Teško, če bi naša zakonodaja prišla komu do »živega«. Ali bi bili komunalni stražarji že kar dovolj ali pa bo treba policijo, da bo patrolirala vzdolž teh poti in to noč in dan, ker »noč ima svojo moč«. Nekako bo treba vse te avtorje te svinjarije disciplinirati. Če ubere discipliniranje s finančnim potom – zalotitev pri dejanju, je potem tudi rešeno financiranje »stražarjev«.

Kaj si lahko misli slučajno mimoidoči ob vsem tem? Joj, kaj če je ta mimoidoči povrh še iz tiste Evrope kamor se tako brezglavo selimo. Ne bo gledal na vse to kot na skrunjenje barjanske idile.

Torej, kje je naša kultura? Ali nismo Slovenci veljali včasih za zelo urejene in čiste ljudi? Ali nismo bili že od nekdaj znani po urejenem in čistem okolju? Kaj naj naredimo, da postanemo spet taki?

Če bomo še naprej tako nepravzadeto gledali to stihijo, se res ne bo nič naredilo kar samo od sebe!

Kje so naše notranje vrednote?

STANE GOLI

Črne cvetke opozarjajo!

Dostikrat se s kolesom popeljem po Ljubljanskem barju. Predvsem pozimi, ko je pokrajina gola, zbode človeka v oči nemarnost, ki se ji pravi: »ODVRZI, KAR NE RABIS, KAMOR TE JE VOLJA.« V dveh februarjskih popoldnevih sem naletel kar na nekaj »cvetk« za poletne dni, ko jih bo (ZOPET) prekrilo zelenje. Naj jih na kratko predstavim.

Na križišču Mihovega štrada in Lahove poti je nekdo pozabil dve žimnici (slika 1).

Mogoče 200 ali 300 metrov dalje (poleg dovoza na južno avtocesto proti Zagrebu) je nekdo (po moji cestno podjetje, ki je delalo avtocesto) vse prej kot zadovoljivo počistil za seboj, potem, ko je za silo naredil nov dovoz na barje Zanima me, ali ne pride na koncu del kdo od pristojnih delavcev pregledati delo svojih podrejenih?

Ko se pelješ po kolovozni poti naprej in zaviješ med barjanske travnike, ne smeš preveč gledati okoli sebe, kajti kaj kmalu lahko v kakšni grmadi ob cesti odkriješ zanimive reči. Na primer cel kup avtomobilskih plaščev z vreckami s spreji med njimi (slika 2). Ali pa kup zveržene pločevine, ki jo je nekdo na vrat na nos skrnil v veliko grmado nekaj 100 metrov od Debelega hriba proti Ljubljanskemu barju!

Če te takšne majhne lenobnosti še puščajo dokaj ravnodušnega, potem te skrajno nemarni odnos do naših naravnih spomenikov, blago rečeno, pogreje! Če mi ne verjamete, pojdite na kratek sprehod v DOLINO DRAGE, ki je NARAVNI SPOMENIK (zaravnan sicer z odlomkom iz prejšnjega sistema SRS, št. 23/86, pa vendar!). Če boste zavili takoj pri vходу v dolino na levo, boste kaj kmalu ugotovili, kako se odgovorni (ki so ta odlomk sprejeli), vključno z domačini prav malo brigajo za svojo okolico (slika 3). SICER PA BO ČEZ DOBER MESEČ POGLED NA VSO TO SVINJARJO MALO MANJ MOTĚ TUDI ZA TISTE, KI JIM NI VSEENO KAKŠNO JE NASE BARJE. POGNALE BODO ROŽICE, OZELENELI BODO GRMIČKI IN PREKRILI...

P. S. Zanima me kaj mislijo odgovorni za okolje v naši občini? Ali vedo, za to stanje? In če vedo, ali nameravajo kaj storiti zato, da naslednjemu jesen odpadlo listje nebi zopet prikazalo vse prej kot lepe rožice ob barjanskih poteh?

Lahko bi tudi NAŠA KOMUNA naredila kaj za osveščanje tistih prebivalcev, ki ravnajo z okoljem kot svinja z mehkom. Mogoče ne bi bilo slabo, če bi postavili na začetke kolovoznih poti table z napisom: »PREPOVEDANO ODLAGANJE VSEH VRST ODPADKOV!!!« In kaj je s kaznimi za take prekrške?

Lep pozdrav!

FRANCI NAHTIGAL